

عنوان مقاله:

نقش سازمان های کارگری و کارفرمایی در بهبود روابط کار

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی پژوهشهای دینی، علوم اسلامی، فقه و حقوق در ایران و جهان اسلام (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

مصطفی تقدیری - گروه الهیات، فقه و مبانی حقوق، دانشگاه پیام نور، واحد بوشهر

خلاصه مقاله:

چون حقوق کارگران ضایع می شود لذا برای جلوگیری از تزییع حقوق آنان نیازمند تشکل و تشکيل اتحادیه کارگری برای بیان خواسته های آنان می باشد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی، طبق قانون کار جمهوری اسلامی ایران، حقتشکل برای کارگران و کارفرمایان به رسمیت شناخته شده است. تشکلی که در قانون کار برای کارگران مجاز دانسته شده است، انجمن صنفی است. در واقع دغدغه اصلی این پژوهش پاسخ به این سوال است که نقش سازمان های کارگری و کارفرمایی در بهبود روابط کار چیست؟ این پژوهش با روش توصیفی تحلیلی و با منابع موجود کتابخانه‌ای و منابع اینترنتی انجام شده است. یافته های پژوهش تاکید گر این فرضیه است که ارتقا و تشخیص اصول بنیادینحقوق کار، ایجاد فرصت های بیشتر برای زنان و مردان به منظور دستیابی به در آمد کافی و شغل مناسب، افزایش پوشش کارآیی حمایت های اجتماعی برای همه وتقویت سه جانبه گرایی و گفت و گوهای اجتماعی است استراتژی اصلی سازمان کار است. سازمان ILO با هدف تدوین مقررات و قوانین بین المللی در جهت بهینه سازی استانداردهای بین المللی کار و حصول اطمینان از بکارگیری آنها متولد شد. سازمان بین المللی کار، در قرن جدید بر تامین اقتصادی اجتماعی نیروی کار تاکید ورزید و این مساله را لازمه کار مفید و حفظ کرامت انسانی در اقتصاد جهانی دانسته و دراین راستا چارچوبی برای طراحی تمهیدات اجتماعی پایدار، شامل اصلاح و گسترش آنها ارائه داده است

کلمات کلیدی:

سازمان و اتحادیه های کارگری، انجمن های صنفی، کارگر، کارفرما.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1599219>

